

fluent a l'esquerra de l'alt Ter.

PRON. MOD. *lɛbru*, oït per J. Coromines a Vallalonga i allí mateix 1936, 1974, etc.

DOC. ANT. En documents de 1328; 1454; 1570; 1596; 1625; 1631; 1772: *Lebora* o *Llebor*; 1710-1714: *Llebur*. Però *Llebro*, molt copiós almenys des de 1766, dades trobades en mss. d'aquesta vall per Mn. Julià Pascual que les comunicà a En Coromines.

Llavorí, cognom vell a Camprodon amb variant antiga *Aleborí*, que devien ser adj. L'ÈTIMON d'aquest NL camprodoní és gentilici de *Llebro* partint de les var. ants. (*A*)*lɛbora* i *Llɛbora*. És una variant del mateix nom ibèric (I)LEPŪLA o ILIPULA que donà el nom de la ciutat andalusa de *Niebla* (27 k. ENE de Huelva); i que ILIPA, nom antic d'Alcalà del Río prop i al N. de Sevilla. De la forma (I)LEPULA vénen les antigues *Lɛbora* (1328-1714) i *Niebla* totes dues sense la l- «amovible», típica de l'ibèric. Però En Cor. mostra que el modern *Llebro* ha de resultar d'una variant transposada LEPLŪA, i que en *Llebro* es produí una reducció de *-ua* a *-u*, paral·lela a les pron. dialectals *estatu* per *estàtua* o *Nuri* per *Núria*. Veg. la documentació i argumentació de tot això en *EntreD.L.* II, 88-92. J.F.C.

LLEBRÓS, Puig ~

Doc. en unes afrontacions de Vingrau (Ross) en un pergami de 1306: *Pug Lebros* (RLR VII, 50).

DERIVAT *Llebrosell*, partida antiga del terme de Rodonyà: 1088: *ipsum Lebrosel* (*Cart.* St. Cugat II, 392).

ETIM = cat. ant. *llebrós* 'leprós', derivat de LEPRĀ, malaltia de la pell (*DECat.* IV, 949a39), per comparació de les clapes que s'hi veuen, semblants a les taques que deixa la lepra a la pell. Prop de *Llebrosell* hi ha el poble de *Puigtinyós* nom format amb *tinya* de manera paral·lela.

LLEC i LECA

LLEC, poble agregat del municipi d'Estoeir (Conflent), en els vessants nòrdics del massís del Canigó, el *riu de Llec* neix sota el puig Barbet, a la gelera del Canigó i s'uneix al riu de Lentillà, per l'esquerra.

Oït *lɛk*, 1959, en l'enq. de Coromines.

DOC ANT. 845: *Vallem Leco* (CVIII de la col·lecció de Baluze); 849: *Lecho* (Alart, *Bu.Soc.Agr.Pyr.Or.* X, 81); 848-9; 976; 977: *Leco* (Abadal, *Eixalada*, 131; 149; 206); 879: *Lecco* (*ibid.*, 163); 1385 i 1395: *Lech* (Alart, *Doc.Géogr.Hist.* 18; 26). Més mencions de la forma *Lec(h)o* des de 879 al 1750 en Ponsich (*Top.* 104).

LECA, llogaret del municipi de Corsaví (Valles-

pir). La *vall de Leca* és una àmplia vall, coberta d'aglevats, pedra nua i amb grans pasturatges, que baixa dels cims més alts del Canigó cap a l'Est, des de prop del Puig de Tretzevents, en direcció a Corsaví, a desembocar en el Tec.

PRON. MOD. *lɛkə* oït a Corsaví (a. 1934 i 1959) i a Leca (1959) per Coromines. Cal notar que en tots dos llocs neutralitzen *ɛ=é.lɛkə*; oït a Prats de Molló (1959) per Coromines. Garolera el troba també en Verdguer.

DOC. ANT. 1237: *Aleca* (Alart, *Privilèges*, 154); 1359 (*CoDoACA* XII, 121); 1411: *Alecha* (Alart, *InuLC* s.v. farga); 1643 i 1645: *Leca* (*Llibre Roig* de Prats de Molló f.º 99v). Ponsich *Top.* 78, hi afegeix 1001: *rivo Aleica*; 1031, 1038, 1438, 1494: (*A*)*lecha* des de 1603: *L(lecha)*.

HOMÒNIMS. *Ri-de-lleca*, vall amb un torrent, entre Montbó i Canet d'Adri (Gironès).

PRON. MOD. : *ɾidə.lɛkə* oït per Coromines a Canet d'Adri (XLIIV, 119).

ETIM. Coromines demostrà en el *DECat.* v, 15a31-16b30, que aquests NLL provenen d'un nom pre-romà, molt probablement cèltic, *LICCA, 'roca'. La forma antiga *Aleca* resultarà de la construcció AT-LICCA amb preposició cèltica *at* 'vora', aplicada al riu que baixa per aquesta zona rocosa, *LICCA. Com que la *-l-* no era inicial en *Aleca* s'explica que no es canviés en *Ll* com la de *Llec*. J.F.C.

La Llècua, V. Llàcua

LLEDÓ

LLEDÓ d'*Empordà*, municipi de l'Alt Empordà, a l'alta vall del riu Manol.

DOC. ANT. 1081: *Lutunensi loco* (Alsius, *Nomenclátor*, 71); 1082: *Loton* (*BABL* III, 481); 1245: *Letone* (Alsius, *ibid.*); 1379: *Ledo* (*CoDoACA* XII, 40 111).

LLEDÓ d'*Algars*, municipi del Matarranya, a la riba esquerra del riu Algars.

PRON. MOD. *ledó*, oït per J. Coromines a Lledó (xv, 38). Gentilici: *lledoners*.

DOC ANT. 1279: *Bedone* (cal llegir *Ledone*) (*Rationes decim.*, I, 166); 1280: *Ledonis* (*ibid.*, 173); 1309: *in castro Ledonis* (Finke, *A.A.* II, 880).

Sant Cebrià de Lledó, poble, actualment deshabitad, del municipi de Cruïlles (Baix Empordà), als vessants NO. del puig d'Arques. El nom popular d'aquest poble és *Els Metges* (< *Els Sants Metges*, Abdon i Senén).

DOC. ANT. 1362: *Par.Sti.Cipriani de Letone* (Alsius, *Nomenclátor*, 161).